

Peter Sträter uit Jonkerslân is sinds vorig jaar helemaal gek van nachtvissen op karpers. Foto: Niels de Vries

Jan Peter Sträter pakte de hengel

In coronatijd groeide de sportvisserij het hardst

De natuur in en een hengel uitgooien, dat kan prima op anderhalve meter afstand. Hengelclubs zagen het aantal leden groeien, want de sportvisserij kon in coronatijd doorgaan. Jan Peter Sträter (42) uit Jonkerslân ontdekte vorig jaar het nachtvissen op karpers. „Er werd niks meer georganiseerd, ik had dus ineens alle tijd van de wereld.”

.....
Anja van der Laan
.....

Na het avondeten zet Jan Peter Sträter in rap tempo zijn uitrusting op, op een van zijn steekjes in de omgeving van Jonkerslân. Visparaphu (een half open tent zodat je droog zit), lamp, slaappak, veldbed hengels, en gaan. De plek kiest hij niet lukraak uit. In de dagen ervoor heet de sportvisser alvast het water verkend en voer in het water gegooid, om te bespeuren wat er zit, of er karpers bij zit en waar. Ziet het er gunstig uit, dan bivakkeert hij een nacht langs de kant en wacht.

Eigenlijk was Sträter net met vissen gestopt voor de pandemie uitbraak. Vrijwilligerswerk slokte steeds meer tijd op, de Jonkerslânder is namelijk ook voorzitter van plaatselijk belang en jeugdscheidsrechter bij de voetbalclub. Nadat ook zijn vismaat afhaakte, besloot hij zijn visboot - die hij nog nauwelijks gebruikte - en al zijn materiaal te verkopen. Dat was 2019. „Toen kwam in maart corona en viel alles weg. Er werd niks meer georganiseerd. Ik zat thuis en had dus ineens alle tijd van de wereld.”

Karpervissen
Tijd ook voor die oude hobby, want zelf ziet hij het sportvissen meer als zijn hobby dan sport. Maar waar hij al vanaf zijn twaalfde aan roofvissen deed, is hij nu overgestapt op karpervissen. Een heel andere tak van de sport, legt hij uit. „Roofvissen is veel actiever, je loopt zo kilometers

langs de slootkant op zoek naar snoek en snoekbaarzen. Karpervissen is best wel passief, je probeert de vissen nu naar je toe te lokken in plaats van dat je ze opzoekt.” Lachend voegt hij eraan toe: „Ik ben nu ook wat ouder, dus ik merk dat dat passieve mij beter bevalt.” Zijn vismaat, van ongeveer dezelfde leeftijd, maakte dezelfde overstap.

Het succes valt of staat met de voorbereiding. Wil je het karpervissen een beetje goed aanpakken, dan moet je je eerst inlezen, zegt Sträter. Hij schafte nieuw materiaal aan en dook de boeken in. „In het begin was het een drama, we vingten niks. Je moet het water leven kennen, weten waar de vissen zitten. Sommige vissers gebruiken drones, dat is een snelle manier om op te sporen waar de vis zit. Je kunt elke hobby zo gek maken als je wilt.” Zelf houdt hij het bij de traditionele manier, door te kijken aan de waterkant. „Het gaat nu goed, ik vang elke keer minimaal één karpers, meestal meer.”

Sportvisserij gegroeid

Waar 48 sportbonden in Nederland in 2020 leden kwijtraakten - er kon door corona immers niet of minder gesport worden - zagen veertien

Sträter vist het liefst 's nachts, waarvoor hij een vergunning heeft. „Het is dan veel rustiger, er zijn weinig geluiden.”

bonden een plus, blijkt uit cijfers van sportkoepel NOC NSF. Bij Sportvisserij Nederland was de groei met ruim negentigduizend nieuwe leden het grootst.

Ook in Fryslân steeg het ledenaantal naar verhouding fors. Sportvisserij Fryslân noteerde de afgelopen jaren vaker een stijging van het ledenaantal, maar vorig jaar groeide de bond door naar plus van 13,5 procent ruim ten opzichte van 41.000 leden, een

kleine 1500 naar bijna 2300 in 2020. „Verrassend, want die cijfers schommelden de afgelopen jaren”, zegt Albertje Hoff namens Sportvisserij Fryslân.

Corona heeft zeker meegespeeld in de groei, is de indruk bij de bond. „Het is een sport die je in principe altijd kunt doen. Je moet je aan de regels houden, maar bij vissen is dat niet ingewikkeld. Het is een manier om er even uit te zijn als je veel thuiswerkt”, zegt Hoff.

Een vispas, nodig om te mogen vissen, is een jaar geldig. Aan het eind van dit jaar wordt duidelijk of de groei heeft doorgezet. De bond verwacht nog een lichte stijging.

Alle hens aan dek

Sträter vist het liefst 's nachts, waarvoor hij een vergunning heeft. „Het is dan veel rustiger, er zijn weinig geluiden.” Het idee is dat de karpers zich dan ook veiliger wanen en meer door het water bewegen in plaats van zich schuil te houden tussen de waterplanten. „Dus na het eten rijd ik die kant op en zet als een speer alles klaar. Dan heb ik rust, tot er een karpers aan zit. Dan is het alle hens aan dek, want je kunt zo een half uur in gevecht zijn met een karpers. Het is een sterke vis en je wilt hem niet te snel binnenhalen, want anders beschadigt je hem.”

Is de karpers op de kant, dan maakt Sträter een zelfde met zijn vangst. En meer voor de vorm - „want dat willen andere vissers graag weten” - noteert hij vervolgens ook de lengte en het gewicht van de vis. De zwaarste karpers die hij tot nu toe ving was vijftien kilo. „Maar ze kunnen wel tot dertig kilo wegen. Sommige vissers houden daar logboeken van bij. Ik doe dat niet, ik doe ook niet aan wedstrijd. Ik vis puur voor mijzelf, het is een hobby, ik vind het gewoon leuk om vis te vangen.” Een nachtelijke vistocht duurt een uur of twaalf, dertien. Sträter slaapt dus ook langs de waterkant, onder zijn visparaphu. „Je moet ervan houden, maar ik vind het fijn.”

Geheimen

Wat zijn beste steekjes zijn, houdt hij liever voor zichzelf. „Vissers hebben altijd hun geheimen.” Er zijn karpersplassen, waarvoor je moet betalen, maar de Jonkerslânder vist bijna uitsluitend op boezemwater, zoals het Polderhoofdkaanaal, of de Tsjonger.

Hij heeft weinig bijvangst, die filtert hij eruit door grootaaste gebruiken die kleinere vissoorten links laten liggen. Een gouden tip voor beginners heeft hij niet. „Je moet vooral eigen ervaring opdoen op je eigen plek, bekijken hoe de vissen zich gedragen. Dankzij corona kon ik die ervaring vrij snel opdoen.”

